

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cetigne, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Администрацији „Глас Црногорца“ на Цетиње.
Допис се шаљу Уредништву Рукотис се не враћују.
Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се за сваку рјеч или број до пет шифара на пету слова по 4 пара, гаронд слова 6 пара; ишери слова 8 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у пола од горње цијене. Наплаћање огласа наплаћује се 1 персер. — Осим напријед изнешене цијене од рјечи, наплаћује се по закону о таксаво још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Издаје суботом

Уредник и одговорни уредник: Вељко Милићковић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Заступника Председника нашег Министарског Савјета и Министра Војног, нашег Министра Финансија и Грађевина, постављамо:

за чланове Државног Савјета, Лабуда Гојнића и Мирка Мијушковића, министре на расположењу.

Заступник Председника нашег Министарског Савјета и Министра Војног, наш Министар Финансија и Грађевина, нека изврши овај указ.

Цетиње, 13. марта 1915. г.

НИКОЛА с. р.

Заступник Председника Мин. Савјета и Министра Војног,
Министар Финансија и Грађевина,
Р. Поповић с. р.

МИ НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Унутрашњих Послова, постављамо:

за начелника Поштанско-Телеграфског Одјељења, Душана Греговића, досадањег маршала Двора Његовог Величанства Краља Господара, с правима која му даје закон о чиновницима грађанског реда.

Наш Министар Унутрашњих Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 16. марта 1915. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Послова,
Сава П. Вулетич с. р.

МИ НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Финансија и Грађевина, постављамо:

за цариника никшићке царинарнице Јована Милића, досадањег цариника пећке царинарнице без права на путне и сељидбене трошкове.

Цетиње, 3. фебруара 1915. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Р. Поповић с. р.

МИ НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Унутрашњих Послова, постављамо:

за писара Капетанства Источког Сава Пламенца, досадањег писара Капетанства Пећског, и за писара Капетанства Пећског Новицу Секуловића, досадањег писара Капетанства Источког, обочицу по службеној потреби с досадањим им рангом и платом.

Наш Министар Унутрашњих Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 11. марта 1915. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Сава П. Вулетич с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

Његово Величанство Краљ благоизволио је у недјељу у вече у Краљевском Двору дати свечану вечеру у част сјајне руске побједе код Пшемисла. На вечеру су имали част бити позвани: гг. министри; гг. дипломатски представници Русије, Француске, Енглеске и Србије; руски војни агент г. генерал Потапов; шеф штаба Врховне Команде г. генерал Јанковић са гг. официрима из Врховне Команде; гг. официри француског деташимана, већи број државних војних и грађанских великодостојника и часништво Краљевског Двора.

За вријеме вечере Његово Величанство Краљ изговорио је кратку одушевљену здравицу Његовом Императорском Величанству Цару Николи, словенској заштитници и ослободитељи Русији, херојској руској војсци и њеном главнокомандујућем Гв. И. Вис. Великом Књазу Николају. У исто вријеме Господар је наздравио и свијема Државним Поглаварима савезничких народа, њиховим храбрим војскама и на крају здравице дао је израза Својој најтоплијој жељи, да исполнска борба војска племенитих Савезника буде крунисана коначним триумфом, како би се у Европи што прије утврдио стални мир и зајемчила правда свијема народима, великим и малима подједнако.

Здравица је од присутних попраћена бурним клицањем Цару, Русији и свијема Савезницима.

— Поводом пада Пшемисла, Председник Народне Скупштине г. Мило Дожић измијењао је са Председником Руске Думе г. Михаилом Родзјанком срдачне депеше.

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент г. генерал Н. Потапов примио је ова службена саопштења:

Петроград, 13. марта у 2.20 по поноћи.

Наше наступање западно од средњега Њемена наишло је 12. марта на непријатељске против-нападе. Бој се наставља.

На десној обали Нарева и на лијевој обали Висле нема знатнијих промјена.

На фронту према Бартфелду и Ужоку ми смо продужили наше успјешно продирање, и ако је нејдријатељ примио појачања. У току 11. марта заробили смо 1.700 војника и 12 топова.

У правцима Мункач-Стриј-Хуст-Долина Нјемци су ојет, али без успјеха нападали наше положаје.

На кавкаском фронту одбили смо у Алашкертској долини 10. марта Турке, који су покушали да пријеђу у наступање. У осталим правцима дошло је само до дјелимичних сукоба између наше и турске војске. У Зачорохском и Олтинском правцу било је 11. марта само незнатних окршаја. На осталим фронтовима владао је мир.

Од Царског Генералног Штаба.

Њемачка штампа тврди, да гарнизон Пшемисла не прелази 25.000 људи; да би храна у тврђави да-

леко дуже потрајала, да је гарнизон није морао дијелити с огромним бројем руских заробљеника, који су при испадима увучени у тврђаву; да пад Пшемисла нема никаквог војничког значења; да су Руси разрушили у Галицији 300 градова и мјеста и при том њих 250 потпуно сравнили са земљом.

Сва су поменута тврђења гола и злонамјерна измишљотина. Нама се у Пшемислу предала армија од близу 120.000 људи. Потанкости о саставу те армије, као и имена виших војних старјешина, који су заробљени у тврђави, *одмах ће се објавити*, чим тај посао заврше поједини штабови. **Број руских заробљеника, ослобођених при паду Пшемисла, сачињавају већином рањеници, а износи у свему само 135 људи.** А о правом значењу Пшемисла, *које му је баш сам нејдријатељ придавао, иправилније је судити по небројеним жртвама*, што их је уложио у све своје покушаје, још од краја новембра 1914. године, само да ту тврђаву ослободи. **Ни један град и ни једно мјесто у Галицији није разрушила наша војска, а још мање сравнила га са земљом.**

Петроград, 14. марта у 9.45 у вече.

Западно од средњега Њемена, а исто тако на десној обали Нарева и на лијевој обали Висле прошао је дан 12. марта без знатнијих промјена.

У Карпатима ми смо знатно продрили најријед у правцу Бартфелда. Аустријанци су при свом одступању запалили село Зборо. Ми смо заузели утврђене висове источно од мјеста Јаворец.

Код Руске, Дидјова и Козјовке успјешно смо одбили нападаје знатних непријатељских снага. У 24 сата заробили смо до 2.500 Аустријанаца са 40 официра и 7 митраљеза.

У Источној Галицији одбацили смо непријатељски баталијон, који је на једном мјесту прешао преко Дњестра, нанијевши му велике губитке.

На кавкаском фронту било је 12. марта само дјелимичних сукоба.

Петроград, 15. марта у 10.40 у вече.

На кавкаском фронту Турци су покушали 13. марта да у Приморском рејону пријеђу у наступање, али су били одбијени и пребачени на лијевој обалу ријеке Архаве.

У Чорохском крају наше су трупе продужиле да потискују Турке према Артини.

У Заганлушском правцу и у Алашкертској долини било је дјелимичних сукоба.

У осталим правцима без промјене.

Петроград, 15. марта у 11.35 прије подне.

Западно од Њемена попримили су 14. марта сукоби обиљежје оштрих бојева.

Код Осовца — слаба артиљеријска паљба.

У рејону ријека Скрве и Омудева, на фронту Тартакрв—Вах—Заваде, развили су се ујорни бојеви око јоложаја, *које су заузели Нијемци.* У току дана овдје смо за-

робили више од 600 војника са 5 официра и 2 митраљеза.

У Карпатима наше се наступање 13. марта развијало нарочито у правцу Барт-Фелда, гдје смо на бајонет заузел дио непријатељских позиција. У бајонетској борби око коте 389, источно од села Млинара, уништили смо три аустријска баталиона.

У правцу Мункача непријатељ је извео низ нападаја, који су одбијени. Покушаји његови, да заспе наше шанчеве огромном количином ручних граната, нијесу имали никаква успјеха.

Петроград, 16. марта у 8.30 у вече.

На фронту западно од Њемена задржали смо свуда нагло наступање Нијемаца. Баталијон 21. њемачког корпуса, који се је преко леда на језеру Дусја пробио и стигао иза наших леђа, уништили смо потпуно у бајонетској напајају близу села Жебржишке.

Под Осовцем нејдријатељска је артиљерија сасвим прекинула ватру.

Између Скрве и Оржице продужавају се операције. У најупоријем боју око села Вах ми смо заузели 9 њемачких митраљеза.

У Карпатима, између Горлице и Бартфелда, Аустријанци су изводили ујорне, али безуспјешне нападе код села Гладшева и Рогатова, за тим у Валиградском правцу и на лијевој обали горњега Сана. На фронту Радзјејув—Пољанка—Завој—Јаворжец ми смо ипродрили најријед и заробили преко 600 војника са 4 митраљеза.

Код Козјовке одбили смо 14. марта нове њемачке нападаје.

Петроград, 18. марта у 11.10 прије подне.

Црноморска флота бомбардовала је 15. марта сивашња утврђена и батерије Босфора, на обје стране мореуза.

Осматрањем са лађа и хидроплана утврђено је да су метци добро гађали.

Наши хидроплани, који су летјели изнад босфорских батерија, вршили су извиђање и успјешно бацали бомбе. На њих је отворена силна артиљеријска и пушчана паљба, али без икаквих посљедица.

Нејдријатељске торпедњаче покушале су да ислове из Босфора на јучину, али их је наша ватра иприморала на повратак у мореуз.

Нејдријатељски пароброд са 4 јарбола, крчи се је затекао на мору, покушао је да ипродре у Босфор, али је, ипогођен нашим гранатама, бацио се на обалу и потонуо.

ТЕЛЕГРАМИ

Ниш, 16. марта. Јуче на дан годишњице Другог Устанка одслужена је у овдашњој саборној цркви архијерејска литургија са благодарењем и молепствијем. У току литургије учињен је помен палима и помрлима из Другог Устанка, а Високопреосвештени Митрополит г. Димитрије нагласио је у својој бесједи значај овог дана, подсјетивши на заслуге Књаза Милоша и осталих бораца у Другом Устанку, и истакао како се захвал-

— Пресудом Великог Војног Суда од 1 марта текуће године број 220. осуђен је на девет мјесеци затвора капетан Марко Марковић, командант Снушког баталиона, за дјело из § 43 В. К. З. Казну она издржати у Команди дивизије о свом трошку.

Број Р. 2670—0.2156. Из Канцеларије Кр. Мин. Војног 16. марта 1915. Цетиње.

ни потомци увијек с поносом сјећају својих великих предака.

Ниш, 16. марта. Г. генерал По прекјуче је допутовао из Петрограда у Ниш и синоћ отпутовао за Француску.

Париз, 12. марта. Јавља се о њемачким неусјесима код Нотр-Дам-де-Лорет, у шуми Консанвоа, у шуми Кор, сјеверно од Вердена, Епаржа и у шуми Ле Претр.

Рим, 13. марта. Грчки Књаз Ђорђе бивши гувернер Крита, стигао је из Париза у Бари на путу за Атину,

Очекује се једна велика битка јужно од Останда гдје Нијемци употребљавају тешку артиљерију.

Букурешт, 13. марта. Русу су предузели оштру офанзиву код Ужока на Карпатима.

Париз, 13. марта. Берлински „Lokal Anzeiger“ јавља да је берлинска општина вијећала на који би се начин повећала количина хране, и закључила да се нарочита награда издаје онима који не би употребили своје биљете за хљеб.

Париз, 13. марта. Једне ротердамске новине доносе опширне извјештаје према причању њемачких дезертера новинарима, о звјерствима која су њемачке трупе морале вршити по вичке тропу.

Париз, 13. марта. Дан од 12. марта прошао је мирно на највећем дијелу фронта; киша је пљуштала без престанка. Између Мезе и Мозеле, покушаји непријатељских напада били су лако и одмах одбијени, као и два напада у шуми Консанвоа и у шуми Кор, сјеверно од Вердена, три код Епаржа и два у шуми Ле Претр. (Хавас.)

Париз, 13. марта. У Белгији у околини Ниепора, било је артиљеријске борбе. Јужније освојили смо Сен-Жорж и један мајур испред наших линија. У Шампањи било је бомбардовања без пјешадијског напада. У Лорени, сјеверно од Бадонвилера, чврсто смо утврдили земљиште које смо задобили од 9. о. мј. У Алсасу, код Рајхакеркопфа, Нијемци су посули наше шанчеве са горућом течносту, али нијесу имали никаквог резултата. Шест наших авиатичара бомбардовали су спремишта цепелина у Фраскатиу, и на станицу у Мецу бацили су 12 бомба које су изазвале страховиту панику. И ако су Нијемци на аероплане отворили жестоку топовску паљбу, сви су се здраво повратили. Исто тако биле су из ваздуха бомбардоване касарне у Штрасбургу. (Хавас.)

Париз, 14. марта. Холандске новине енергично протестују против запљене холандског брода „Медеа“ од стране једног њемачког подморског брода

Лондон, 14. марта. Потврђује се да је потопљен њемачки подморски брод U. 29. који је потопио у своје вријеме 3 енглеске крстарице и више бродова различите народности.

Париз, 14. марта. Штампa показује добро расположење према вјести да су отпочети преговори између Италије и Србије о будућем стању Јадранског Мора. (Нар. извј.)

Париз, 14. марта. „Le Matin“ и „Le Figaro“ пишу да неуспјех италијанско-њемачких преговора постаје све извјеснији, пошто се италијанско и аустријско гледиште не може никако довести у склад. (Нар. извјештај).

Париз, 14. марта. „Kölnische Zeitung“ јављају да је социјалистички посланик Либкнехт који је обвезник „ландштурма“, послан у Лорену на бојиште. Тако се влада свети ради независног држања посланика Либкнехта који се усудио, у посљедњим сједницама Рајхстага

устати против њемачких измишљотина о тобожњим руским звјерствима у Мемелу лист „Vorwaert“ се поноси што може да штампа депешу социјалисте Вилхелма Дувела из Кенигсберга, који каже:

„Враћам се овог часа из Мемела Ниједна кућа у вароши није разрушена; једино је опљачкано неколико дућана“.

Лондон, 14. марта. Адмиралитет мисли да има повода да вјерује да је њемачки подморски брод U. 29. потопљен са свом својом посадом. Овај подморски брод био је врло активан код острва Сили. (Радиотел. извј.)

Париз, 14. марта. Маршал фон дер Голд паша стигао је у Софију. Маршал не крије да је његова мисија у Турској завршена и да предвиђа катастрофу у којој ће Турци бити жртве.

Париз, 14. марта. Оскудица злата у Њемачкој толика је да сваки војник који преда 20 марака у злату добија одсуство од 3 дана, а онај који донесе 150 марака, 15 дана.

Париз, 14. марта. Бечка општина је вијећала о средствима којима би се стало на пут глади која пријети. У Угарској забрањена је употреба млијека у каванама или сведена на најмању количину.

Париз, 14. марта. Непријатељ је бомбардовао Арас читаву ноћ са метцима великог калибра. Почетци пожара били су брзо угушени. Лагумско ратовање се наставља у Ла Боасели под истим условима по нас. У Аргони, код Багателе, било је бомбардовања без пјешадијског напада. У Алсасу, послје вишедневних борба, отели смо од непријатеља главицу Рајхакеркопф и напредовали у исто вријеме сјевероисточно и југоисточно од планине, заробивши многобројне војнике, међу којима више официра. Нијемци су оставили знатну количину материјала и многобројне љешине на терену. Наши губитци нијесу велики. Њемачки авиатичар бацио је више бомба на вароши сјеверозападно од Тана; убијена су три мала дјетета. (Хавас.)

Париз, 14. марта. Дан је протекло мирно на читавом фронту. Непријатељ није показивао никакве активности. Оборили смо њемачки аероплан који је бацио бомбе у околини Манонвилера и заробили пилота са официром осматрачем. — Хавас.

Париз, 15. марта. Није се десило ништа важније на читавом фронту. Источно од Хо-де-Мез, код Маршвила, изгубили смо дио њемачког шанца који смо били заузели у суботу. Код Хартмансвилеркопфа утврдили смо своје положаје. У току нападаја, заузимајући ову главицу, заробили смо 6 официра, 34 подофицира, 353 војника поред многобројних рањеника. (Хавас.)

Париз, 15. марта. „Тан“ јавља из Рима да је у стању да тврди, да је Аустро-Угарска хтјела да остане у оквиру уговора о Тројном Савезу, и да још одмах утврди компенсације Италији, на случај да се Аустро-Угарска послје рата територијално прошири на Балкану. Италија, међутим, стоји на гледишту да више не може бити ни говора о тачкама уговора о Тројном Савезу, пошто се Аустрија, започевши за свој рачун европски рат и не извјестивши о томе Италију, формално огријешила о сами уговор.

Италија тражи територијалне компенсације за неутралност. Преговори се воде, али држи се да ће пропасти. Једнодушно се тражи или потпуно задовољење неутралних аспирација, или да се ратује.

Париз, 15. марта. Пропали су њемачки напади на Нотрдам-де-Лорет.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Ноћни препад. Ноћас на поноћи један аустријски аероплан летио је над Цетињем и бацио у саму ва-рош седам бомба које су све експлодирале. Више кућа је оштећено; много прозора разбијено, а електрична инсталација на неколико мјеста покварена. Бомбе су пале у најживљи дио пријестонице; једна је експлодирала у непосредној близини Краљевог Двора, у башти Радничке Школе. На срећу, људских жртава није било, осим што су четири чо-вјека рањена, од којих један теже. Дјејство експлозије било је силно.

Заступник Министра Председника и Министра војног, Министар Финансија и Грађевина г. Р. Поповић обишао је сва мјеста експлозије и посетио је породице у свима кућама, у чијима су двориштима или у непосредној близини бомбе експлодирале.

Овај мучки ноћни аероплански напад на незаштићено пријестоничко грађанство, које се састоји у овим приликама махом од жена и дјеце, наилази у свима пријестоничким круговима на неподјеливо гнушање.

Одбор за подјелу „Божићњег дара“ упућеног из Америке за породице погинулих, несталих и умрлих црногорских војника у овоме рату. Поменути Одбор, о саставу којег већ смо раније јавили у овоме листу, отпочео је свој рад и прикупио спискове погинулих, умрлих и несталих војника према областима и капетанијама. Ови спискови упутиће се одмах Обласним Управама, да их попуне т. ј. да забиљеже и број и узраст чланова дотичних осиротјелих породица, као и њихово имовно стање. Чим поменути спискови буду Одбору повраћени, ствари ће се подијелити и послати онакве какве су и стигле, да се преко Обласних Управа и Капетанских Судова дотичним породицама уруче.

Главном Одбору за помагање породица пребјеглих у Црну Гору у рату 1914—15. године из Босне, Херцеговине и Боке Которске приложила су ова господа: 50 перп. Рафаило Ђуровић, Југман Ман. Морачког; 30 перп. Јово Бојичић, из Никшића, мјесто годишњег номена свом пок. брату Михаилу; 10 перп. г-ђица Љубица Петровић.

До 9. марта 1915. год. свега приложено, Перп. 6844-90.

На молбу Глав. Одбора, а иницијативом Одборових повјереника г. г. Марка Петровића, обл. управ., Милана Рамадановића, обл. управ. и Новице Ковачевића, трговца, кап. Сима Шилка и кап. Луке Мијушковића основани су у Беранама, Ђаковици и Чајничу још добори за њомање пребјегле браће.

За председника пододбора у Беранама изабран је г. Милан Поповић, учитељ; за подпредседника Аци Апо Никшић, трговац; за секретара Драгиша Н. Боричић, наст. гимназије; за благајника Ђорђе Димић, трговац; а за чланове: г. г. Тома Јоксиминовић, Селмо Рамусовић, кап. Ђуро Јововић, кап. Милић Дабетић, кап. Зарија Јоксиминовић, Ахмет Ганић, Тодор Лекић, Проконије Вековић, протосинџел, Усеин Шаман, Урош Поповић, Ахмет Адровић, Зарије Поповић, Раман Батуш, Перо Гезевић, Адем Софтић, Хафис Рамусовић, Милорад Шћекић.

За председника пододбора у Ђаковици изабран је госп. Хаџи Муртеза Мудреза. (Имена осталих чланова управе објавиће се накнадно). На скупку су присутни приложили 1216 перпера.

За председника пододбора у Чајничу изабран је госп. Гавро Комадановић, свештеник. (Имена осталих чланова управе објавиће се накнадно).

Братски благодарени честитим грађанима вароши Берана, Ђаковице и Чајничка, који су и овом приликом показали будну свијест у испуњавању патриотског дуга спрема пребјегле браће, Главни Одбор не може пропустити а да не дода своју искрену захвалност и „Друштву за потпомагање сиромашних породица ратника и сирочади погинулих у овом рату“ у Колашину, које је према писму упућеном на одборовог повјереника госп. Јанка Тошковића, на својој сједници од 22. фебр. о. г. ријешило „да

Друштво буде на услузи Главном Одбору за помоћ породица пребјеглих у Ц. Гору — у Никшићу и да према својој могућности учини све, како би се олакшао ојстак поменутих породица у Црној Гори“.

Службени огласи

Објава. — Петар (Пешо) Бушковић, сељак из Враћине, оптужен пред овим судом за кримен предумишљајног убства из § 155. Кривичног Закона утекао је из истражног притвора по довршеној исебној судској процедури.

Обзором на величину противправности извршеног дјела, суд је у правној могућности, да праведну пресуду донесе и поред створеног фактичког стања; те се овим јавним позивом позива Петар (Пешо) Бушковић, да престане овом суду, најдаље за 3 (три) мјесеца, од дана публикације овог акта, ради одређивања јавног претреса и суђења му.

Не престане ли суду до поменутог рока, законом нормираног, суд ће ех officio предузети потребне мјере за коначни довршетак судске процедуре радње и донијети пуноправну пресуду, без обзира на непредстанак окривљеног Бушковића.

Ријешење се доноси и публикује на основи законских одредаба § 294. тач. II. и 298. крив. суд. поступка.

Број 189. V—1911—224.

Цетиње, 2. марта 1915.

— Краљ. Обласни Суд, —
Председник,
А. К. Матановић.

3,3

Објава. — Пошто су наследници заоставштине поч. Вида Иваншевића и Милице Иваншевић, преминуле 1. марта т. год. за сада непознати, то се овим позивају сва она лица, која полажу своја наследна права на поменутој имовини (haereditas jacens), да се пријаве писмено, лично или преко пуномоћника овом суду најдаље за мјесец дана од дана публикације ове објаве.

Уз пријаву имају поднијети суду и правни основ на којему базирају конкурирање у наслеђу. Лицима, за која буде суд сазнао сам или која се пријаве, а на суђење не узмогу доћи, постављен ће бити ех officio старатељ, као заступник њихових правних интереса на суду. Послје поменутог рока, суд ће на основи пријављених конкурирања расправљати права наслеђивена и огласити судском пресудом законите наслеђенике.

Број 222. III—1908—8.

Цетиње, 12. марта 1915 г.

— Кр. Обласни Суд —
предсјед. Александар К. Матановић.

2,3

Приватни огласи

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег непрежаљеног супруга, односно оца, ђеда и свекра

† Митра Крстова Мартиновића

— племенског капетана —

који се дана 27. фебруара, у 6 сати посл. подне пресели у вјечност у својој 82 години живота — сматрамо својом дужношћу захвалити г. оф. Ђуру И. Ђаковићу, који је послао лијепи број војника, да присуствују спроводу милог нам покојника. Захваљујемо свима без разлике, који спроводу учествоваше, као и оним, који нам било усмено или писмено саучешће изјавише.

Напокон изразујемо доживотну благодарност нашем милом пароху попу Митру Митровићу, који је у задњим данима живота дневно и ноћно код покојника био, као и над гробом се истим дирљивим говором опростио.

Дао Бог, да свима добрим вратимо.

Браћи, 5. марта 1915. (бр. 101, 1,1)

Ожалошћена породица: супруга **Крстина**; синови: **Марко** и **Лука**; унук **Блажо**; снаха **Стана**.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Са тешким болом у души ожалошћени смрћу наше предобре и никад непрежаљене мајке

† ПЕРСЕ П. КОСТИЋ

која послје кратког боловања у својој 50 години премину 25. фебруара ове године, не можемо а да не изјавимо дубоку и трајну захвалност, коју дугујемо свима пријатељима и сродницима на телеграфском, писменом и усменом саучешћу из Никшића, Цетиња, Ријеке, Подгорице, Шавника, Боана и Жабљака.

Захвални смо г. г. љекарима: Матановићу, Радовићу и Контићу, који је својски личицише; и г. г. свештеницима: Милановићу и Михаиловићу на свршеном опијелу, као и г. учитељу Веловићу са ђацима IV раз. осн. школе.

Нека је хвала грађанству вароши Никшића, које је до вјечне куће испратило.

Никшић, 28. фебруара 1915.

Ожалошћени: синови: **Момчило** и **Коста**; снаха **Мила**; кћери: **Анка Мрав**, **Јованка Краљевић**, **Милена**, **Даница** и **Мара**. (бр. 97, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти мојег непрежаљеног синчића

† СТЕВАНА

који се пресели у вјечност 11. марта ове год. и понови родитељску жалост за преминулим му братом

† САВОМ

који се преселио у вјечност 27. марта прошле године.

Остајем захвалан медицинару Боју Милошевићу на љекарском заузимању око покојника.

Хвала свештенику Ђуру Пејовићу, који над покојником опијело изврши.

Из два душе благодарим мојим пријатељима, кумовима, друговима и позаницима како из Гебуша, тако и са стране, који лично, усмено и писмено изјавише ми своја саучешћа.

Његуши, 12. марта 1915 год.

Ожалошћени: отац капетан **Блажо Марићевић** с породицом. (бр. 98, 1,1)

ЦИЈЕНА:
За Црну Гору на годину 8 перера, на по године 4 перера.
За Аустро-Угарску Босну и Српској на годину 12 перера, на по године 6 перера.
За све остале земље године по франка у злату, на по годину 10 франка у злату.
Публикација се врши само у годишњим и полугодишњим роковима и важаје у квалитету.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cettigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Преплата се шаље само Администрацији Гласа Црногорца у Цетиње.
Дописи се шаљу Уредништву — Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу Администрацији и издавају се: за сваку ријеч или број до пет цифара из петих слова по 4 пара, гармона слова 6 пара; цијеро слова 8 пара — за први пут, а за сваки други пут у пола од горе наведеног. Најмањи оглас издавају се 1 перер. — Осим наплате издате цијене од ријечи, издавају се по закону о таксима још по 30 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Издаје суботом

Уредник и одговорни уредник: Вољко Милићковић

Приликом срећнога заузећа Пшемисла, Предсједник наше Народне Скупштине г. Мило Дожић упутно је Предсједнику Государствене Думе ову брзјавну честитку:

Предсједнику Государствене Думе
Г. МИХАИЛУ РОДЗЈАНКУ
ПЕТРОГРАД

Послије благодарења држаног у историјском Цетињском Манастиру у присуству Његовог Величанства Краља и свега пријестонишког грађанства, хитам да у име Народне Представништва Црногорског најтоплије честитам братској Государственој Думи, те и цијелој моћној Русији — вјековној заштитници Српства — велики усјех побједоноснога рускога оружја над непријатељем Словенства и Православља, — усјех који на првом мјесту обезбјеђава Српскоме Народу сјајну будућност, у што је Црна Гора са цијелијем Српскијем Народом свагда чврсто вјеровала.

Слава побједоносноме Рускоме Оружју!

Живио Велики и Моћни Император Свеврскујски Никола II. и братски Руски Народ!

Предсједник Народне Скупштине,
МИЛО ДОЖИЋ

На горњу честитку г. Предсједник Государствене Думе одговорио је овим телеграмом:

Предсједнику Народне Скупштине
Г. МИЛУ ДОЖИЋУ

ЦЕТИЊЕ

Чланови Государствене Думе и ја лично шаљемо неустрашивим витезовима Црне Горе — руско хвала за братску честитку.

Молитве и најбоље жеље Рускога Народа увијек су са вама, вјерна браћо и другови!

Нека наша оштра непоколебљива вјерност Словенскоме Дјелубуде јемство заједничкоме нашем усјеху!

Живио непоколебљиви и витешки Краљ Црне Горе Никола!

Слава и дивљење моћноме духом Црногорском Народу!

Предсједник Государствене Думе,
МИХАИЛ РОДЗЈАНКО

СЛУЖБЕНИ ДИО

— На молбу Државног Одбора за сузбијање заразних болести, а у сврху одржавања што веће чистоће по болницама и спречавања преноса заразе било из болница у народ, било из народа у болнице, — забрањено је свако посјеђавање болесних и рањених по болницама, како од стране родбине тако и иначе од свију, осим службених особа. У ову сврху забрањен је и излазак у варош болеснима и рањенима.

Д. Број Р. 3230. К. 2568. Из Канцеларије Кр. Министарства Војног, 18. марта 1915., Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент г. генерал Н. Потапов примио је ово службено саопштење:

Петроград, 18. марта у 10 25 у вече.

На фронту западно од Њемена бојеви се продужавају. Наша војска, продирући усјехно најријед, задржала је 17. марта у околини

Краснопоља Нијемце и принудила их да хитно одступе, а при том је заробила 200 војника са два официра и 2 митраљеза.

У Карпатима наше се наступање наставља. У истога 24 сата, т. ј. 16. марта, ојет сма заробили 38 официра и око 1.750 војника са 5 митраљеза.

Наша црноморска флота бомбардовала је Зунгулдак, Козлу, Килимли и Ерегли — турске луке које се налазе по прилици 100—150 километара источно од Босфора. Дјелством наше артиљерије изазвана је на обали силна експлозија са пожаром.

Петроград, 19. марта у 9 15 у вече.

На фронту западно од Њемена ми смо у току 18. марта одржали знатан усјех у рејону Красна, западно од Симна. Под упорним надзирањем наше војске Нијемци су почели хитно да одступају.

У Карпатима наше се наступање наставља. Веома значајне резултате постигли смо 17. марта у рејону Воље Михове (источно од Лупкова) и у рејону Љутовиске.

У рејону Воље Михове наша је војска, газећи по снијегу до паса, приметно упоран бој у шумама, које су биле оплетене жицом. Одбацујући непријатеља корак по корак, узимајући шанца по шанца, наша је војска заузела низ утврђених висова на главном бескидском гробу.

У Љутовиском правцу, не обазирајући се на дубоки снијег и силну артиљеријску ватру, ми смо такођер избацили Аустријанце из читавог низа позиција западно од Пашична и југоисточно од Дворникова.

17. марта заробили смо у Карпатима преко 80 официра и 5.600 војника са 4 топа и 14 митраљеза.

У Хотинском правцу неколико аустријских баталијона, који су заузели утврђену позицију у рејону села Шиловици и Миланци, обкољени су били 17. марта и готово сасвим уништени. Остатак тих баталијона, у свему око 500 људи, заробљено је.

12. марта бацио је један аустријски аероплан двије бомбе на наш лазарет, у близини станице Воља Лјендзиска, 8 километара далеко од Тарнова.

На Кавкаском фронту, у приморском правцу, дошло је до омањег чаркања. У рејону Артина наша је војска заузела село Црија. За вријеме боја код Артина наша је војска отела Турцима 2 топа. У осталим правцима нема промјене.

Петроград, 20. марта у 12 сати у подне. При заузећу аустријске тврђаве Пшемисл руска је војска заробила са гарнизonom ове аустроугарске генерале: 1) команданта тврђаве, генерала инфантерије Кузманека; 2) команданта 23. ходвене дивизије, фелдмаршал-лајтнанта Арпада Таамати-а; 3. и 4.) фелдмаршал-лајтнанте Карла Вајцендорфера и Вилхелма Никола; и генерал-мајоре 5) Алфреда Вебера, 6) Рудолфа Зеиде, 7) Артура Калтнекера, 8) Георгија Кома и 9) Фридриха Клајбера.

ТЕЛЕГРАМИ

Ниш, 17. марта. Предсједник Думе Родзјанко одговорио је Предсједнику Народне Скупштине овим телеграмом: „Чланови Государствене Думе и ја лично шаљемо преко Вас топли и захвални поздрав херојском српском народу који својим грудима брани своју милу отаџбину од непријатељских најезда. Ми тврдо вјерујемо да ће српски народ, вјеран светим зајетима Словенства, успјети да оствари своје националне идеале и да створи велику Србију. Нека Свевишњи благослови Вас, наше вјерне и непоколебљиве пријатеље на том путу, и награди заслугом јуначку Србију. Живио српски народ!“

Ниш, 19. марта. Код карауле Дели-Мемелов Бор прешло је јуче у јутро између 6 и 7 часова неколико наоружаних људи. Брзо су наишли на нашу засједу. Један је од њих убијен, а други су успјели да се спасу бјегством преко границе у Бугарску, вукући собом оног убијеног. Рањен је и један војник с наше стране.

Ниш, 20. марта. Ноћу, 17. о. мј., једна аустријска лађа која је кренула од Земуна низ Дунав, наишла је на једну нашу мину коју ју закачила с крмом. Мина се распрсла и оштетила крму и задњи крај лађе. Послије овога лађа је ношена воденом струјом у правцу Ритопека и за вријеме њезине овакве неправилне пловидбе била је тучена ватром наше артиљерије. У 11 час. и 50 м. према Ритопеку лађа је погођена нашом артиљеријом. Настала је страховита експлозија и лађа је дијелом разнесена, а дијелом потопљена. На нашој обали нађена је велика количина парчади од оклопа. Од посаде су спасена само два морнара који су успјели испливати на нашу обалу. По исказу ових морнара, на лађи се налазио један морински официр, један обични капетан лађе, око 25 моринских војника, 7—8 машиниста, два крманоша, лица нарочито вична за спровод лађа кроз Ђердап. Лађа је била пропелер, звала се „Београд“ и припадала Угарском Паробродарском Друштву. Имала је облик великог шлепа. Морински официр који је командовао лађом, држао је морнарима у Земулу говор у којему је казао да имају да изврше једно врло важно путовање. Сваки морнар је добио као нарочиту награду 100 динара у злату у једној кесици. По свему изгледа да је лађа носила муницију за турску војску.

Ниш, 20. марта. Јаке бугарске чете извршиле су јуче напад на нашу жељезничку пругу код струмичке станице. Посада која брани пругу, тражила је хитну помоћ и ова је послана. На нашој страни има много рањеника. (К. С. Пресбиро.)

Ниш, 20. марта. Ноћас око 2 часа по поноћи, изненадно, нападе су бугарске комите, обучене у војничко одијело, у великом броју на нашу караулу код Валандова. Наши гранични стражари који су остали живи, потиснути су и они се повлаче к струмичкој жељезничкој ста-

ници. Бугари су заузели све висове на лијевој обали Вардара. Борба се још води. Има доста мртвих и рањених с обје стране. Говоре да су отели два српска топа. Рањеници који су дошли на станицу, причају да се Бугари крећу и боре под командом официра и да их има више од једног пука. Многи увјеравају да то нијесу комите, већ регуларна бугарска војска. Оближње пограничне српске страже притекле су у помоћ. Даље што сазнамо, јавићемо. Телеграфске и телефонске везе с Ђевџелијом и Солуном прекинуте су. Комите су одбијени од струмичке станице. По извјештају шефа станице у Струмици, жељезничка пруга ка Ђевџелији слободна је и изгледа да није покована. Борба се још води. Пронеси се глас да су рањена два наша командира чета 3 позива. Поткрепљење наших предстража, које је стигло, ослободило је струмичку станицу и потјерало је бугарске комите који се повлаче ка бугарској граници. Два топа које су бугарске комите узели, враћена су. На струмичкој станици нађено је шест мртвих, од којих 5 пола изгорених. Непријатеља гоне наше трупе; он се дао у бјегство. До сада је нађено његових мртвих преко 30, али их је било много, јер се види како прикупљају своје људе који су пали на пољу борбе. Наших има око 50 мртвих, али су многи убијени ноћу у препаду. Пет наших чувара на струмичкој станици нађени су пола изгорени. (К. С. Пресбиро.)

Берлин, 16. марта. Генерал фон Крук обилазећи предње позиције своје војске, лако је рањен једним шрапнелским зрном.

Рим, 16. марта. Агенција Стефани има вијест из Драча да су побуњеници испалили на варош више топовских метака, али нијесу причинили никакве штете није било жртава. 15. марта бомбардовање је настављено доста живо и причинило је извјесне штете на неколиким кућама; једно је лице рањено.

Париз, 17. марта. Дан је протекао мирно на читавом фронту. Њемачки авиатичар бацао је бомбе на Ренс и ранио двије особе; једна бомба пала је на крајњи дио катедрале. Прецизно гађање наше артиљерије приморало је непријатеља да евакуише у нареду село Хепкоф сјевероисточно од Сен-Михиела. (Хавас.)

Париз, 18. марта. Није било никакве значајније промјене од синоћ. (Хавас.)

Петроград, 18. марта. Генерал Руски постао је чланом Госуд. Савјета. Царски указ набраја услуге које је Руски учинио отаџбини у својој дугој војничкој кариери у Киеву, затим за вријеме рата својим бриљантним способностима које је показао командујући трећом армијом; иза тога освојењем Лавова и Галиције; својом командом сјеверо-западним армијама које су побједнички одбиле непријатеља код Варшаве и нанијеле му пораз код Прасниша. Цар жали што је генералово здравље нарушено непрестаним радом и штрапацама, и што не може и даље да остане на челу његових храбрих армија да на-

стави борбу против непријатеља. (Вјестник).

Петроград, 18. марта. У току од 7. до 16. марта у сектору размјештаја трију корова, заробили смо у Карпатима 202 официра, 8 љекара, 16.207 војника и заплијенили 62 митраљеца и 10 топова.

Париз, 18. марта. У Шампањи је било артиљеријске акције и лагумске борбе; преимућство је било на нашој страни. У Аргони, борба се наставља на неколико тачака са упорством, али без стварног резултата ни за једну страну. На фор Думон сјеверно од Вердена пало је неколико метака од 21 см.; наша артиљерија је одмах уфуткала непријатељску батерију. Утврђењу није нанесена никаква штета. У западном дијелу шуме Ле Претр отели смо једну линију шанчева гдје смо заробили око 100 војника; поред свега жестоког противнапада, одржали смо се у већем дијелу освојених шанчева. Западно од Пон-а-Мусона, на путу из Сен-Пиера у Рожанвил, ми смо у ноћи од 16. на 17. освојили њемачке стражарнице и одбили три противнапада. На бојишту код Хартманвилеркопфа изабројено је 700 њемачких љешева. (Званично).

Атина, 18. марта. Јавају са Митилене да је положај Грка у Ајвали сваки даном гори и да је постао несношљив. Власти у Ајвали извијестиле су становништво да настави пољске радове, гарантујући им безбједност. Они који су у ово повјеровали, нијесу се више вратили. Грчки консул и митрополит енергично су протестовали код Гувернера. Сва тројица су отишли у Армусти гдје су у једном бунару нашли страшно онакажена четири љеша становника из Ајвале са одсјеченим главама и рукама и ископаном очима. У селу Стефи нашли су још 3 љеша. У село Мошоносна псето је довукло једну људску ногу. Ово наговјештава да се по околини налазе многи љешеви. На све стране влада пустош и глад.

Петроград, 18. марта. Магла на Босфору 16., 17 и 18 марта спречавала је наше бродове да наставе бомбардовање. Пошто је отворила ватру против Зунгулдака, Козле, Килимлије и Ереглије, наша флота је поново разрушила здања и грађевине које су Турци поправили после ранијих бомбардовања. Осим тога потопљени су пароброди, много једрењача и лађа са угљеном. Поред све жестоке пушчане ватре, наши авиатичари бацили су бомбе из хидроплана. (Вјестник.)

Атина, 18. марта. Адмирал Кундуриотис стигао је на Тенедос на једном грчком торпилеру и посјетио енглеског адмирала.

Париз, 19. марта. „Le Petit Parisien“ доноси чланак једног италијанског посланика који каже: „Преговори између њемачке и Италије неће бити приведени крају, јер Аустрија неће моћи никада препустити Италији, потпуно и без тајне мисли, све што траже националне аспирације ове потоње на аустријској граници и у Јадранском Мору. С друге стране, пред брзим падом отоманског царства, Италија се мора на сваки начин придружити Тројном Споразуму, ако жели да присуствује диоби. (Нар. извјештај).

Париз, 19. марта. „Frankfurter Zeitung“ доноси да је крстарица „Голоа“ потонула пред острвом Лемнос. Ова вијест је сасвим измишљена. (Нар. извјештај).

Лондон, 19. марта. Рајтерова Агенција јавља да је недавно њемачка чинила врло јаку дипломатску пресију на Румунију да пропусти преко свог земљишта један кор њемачке војске за Турску. Румунија је одбила.

Званично аустријско саопштење признаје да знатне руске снаге настављају офанзиву код Лупкова и Ужока. (Радиотел. извј.).

Париз, 19. марта. Марокански султан пошао је у Казабланку гдје је посјетио артиљеријске заводе, француске власти и стране консуле. Он је изјавио да је срећан што види представнике страних народа чије војске се, као и марокански војници, боре за најправеднију ствар.

Париз, 19. марта. Коментаристи последња недјела њемачких гусара, „Њујоршка Трибуна“ се нада да ће дивљаци који су потопили пароброде „Балафу“ и „Аквилу“ бити похватани и повјешани, не само да се казне за свој злочин, него и ради свјесног гажења међународног права од стране њихових влада. (Нар. извјештај.)

Париз, 19. марта. Путници који су дошли из Берлина тврде да су сазнали од високих војних личности да је њемачка, од почетка рата, изгубила 14 подморских бродова, 9 ваздушних лађа и 100 аероплана. (Нар. извјештај.)

Париз, 19. марта. Холандски пароброд „Амстер“ који је ишао из Ротердама у Гоелас потопљен је од једне њемачке мине; један мали енглески брод је спасао послугу.

На „Балафи“ је било 112 жртава. Истеђење је утврдило да се њемачки подморски брод служио енглеском заставом.

Потврђује се губитак пароброда „Аквиле“. 3 путника и 23 човјека послуге нестали су.

Јучерашња анкета о губитку 112 путника са „Балафе“ утврдила је да су ови умрли од зиме. Потврђују се извјештаји о поступку гусара који чак потапају и бродове за спасавање. Америчке новине говоре и даље с великом срџбом о овом страшном злочину. „Ворлд“ пише да то није ратно дјело, него још једно убиство више; сажаљење свих неутралних иде невиним жртвама, а гнушање пада на људе који наређују оваква мучка убиства. (Радиотел. извј.)

Рим, 19. марта. Према извјештају о активности руске флоте у Балтичком Мору утврђује се неуспјех њемачких подморских лађа. Снага руске флоте је појачана.

Енглеска штампа протестује против нечовјечног поступка њемачког сумарена, који је потопио енглеску путничку лађу „Фалаба“ а да није спасао многобројне путнике од којих се 130 утопило.

У Италији, усљед неких чланака у руским новинама, у којима је говорено да би Трст и Далмација требало да остану Словенима, националисти и германофилски кругови користе се тиме, да произведу неслогу између Италијана и Словена, указујући на Русију као непријатеља Италије; ти кругови упливишу на талијанско јавно мишљење. Један чланак посланика Чирмени у Торинској „Штампи“ говори о потреби Италије да се удружи с њемачком и Аустријом.

Руска флота поновила је бомбардовање Босфора, али се предвиђају велике потешкоће за операције без судјеловања сухопутне војске. На Малти се налазе француске трупе за искрцавање. Неке врло јаке ратне лађе енглеске и француске скоро ће отићи из Малте за Дарданеле.

Њемачки генерал фон Крук који је управљао ранијим њемачким операцијама против Париза, озбиљно је рањен. Кронпринц је узео његову команду.

Флота руска уништила је батерију форта Елка на Босфору.

Из Берлина јављају да се код Тенедоса водио бој између аероплана њемачких и енглеских.

Код Имброса налазе се скупљени бродови енглеско-француски са трупама за искрцавање.

Јуче су стигла у Кијев 472 мађарска рањена официра из Пшемисла, који припадају мађарском племству.

Војни званични уред из Вашингтона рачуна њемачке губитке до сада 1,750.000 војника, број готово једнак с оним аустријским.

Лондон, 20. марта. Још два путничка пароброда, „Фламинион“ и „Краун оф Касел“ потопљени су од једног њемачког подморског брода. Послуга се спасла у чамцима.

Лондон, 20. марта. Текст ноте коју је упутила американска влада у одговор на мјере предузете од стране министарског савјета, саопштен је американском амбасадору у Лондону и биће објављен.

Лондон, 20. марта. Јуче је сачувањен Лорд Ротшилд у старости од 74 године. Преминуо је од операције.

Лондон, 20. марта. На индијској граници једна колона од 1000 људи под командом генерала Тана издржала је борбу с непријатељем који је бјесомучно нападао. Губитци непријатељеви износе 200 мртвих и 300 рањених. Заплијењено је пушака, застава, сабаља. Непријатељ је протјеран са линије. (Рад. извј.)

Париз, 20. марта. Француско поморско министарство објављује да је један брод другог реда из лаке ескадре напао на један њемачки подморски брод на мору пред Диепом. Француски брод прешао је изнад подморског брода чијега перископа је нестало с површине. Једна велика количина уља појавила се на површини воде.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Главном Одбору за помагање породица пребјеглих у Црну Гору у рату 1914—15. год. из Босне, Херцеговине и Боке Которске — у Никшићу стигли су ови прилози:

Од Одбора за прикупљање помоћи пребјеглим фамилијама из Аустро-Угарске на Цетињу перп. 2500.—; Од Пододбора за помагање породица пребјеглих у Црну Гору у Беранима перп. 1200.—

До 16. марта 1915. год. стигло је Главном Одбору у свему 10.544-90 Перјера. Као што смо раније јавили, образовани су пододбори за помагање пребјеглих породица у Ђаковици и Чајничу. У Ђаковици је изабран за предсједника пододбора г. Хаџи Муртеза Мудериз, за секретара г. Јаков Симон, трг., за благајника г. Азем Даут, трг., а за чланове ова г. г.: свешт. Јова Ђесаровић, Сава Стојановић, Изет Бег, Али Ваима, Илијаз бег, Шафир Али Спахи, Сејфула Палоја, Стева Краснић, Тан Баталака, Стеван Симић, Ново Вуканић, Симо Секулић, А. Андреис, Афис Паласки, Лука Мијушковић, Муамед Пуља, Јаја Хаџи Исмаил Ђлшњак.

У Чајничу (Босна) изабран је за предсједника свешт. госп. Гавро Комадановић, за секретара г. Драго Перендија, за благајника г. Новица Ковачевић, а за чланове г. г. Васиље Лаковић, Љубо Шаин, Антоније Бојовић, Ђорђе Буровић, Ристо Јовановић и Јово Зечевић.

† **Стефан Марнић.** Пишу нам: 2. марта ове године, преминуо је у војној болници у Руде, племенски кап. Стефан Марнић из бат. Љеворечког. У њему је Домовина изгубила једног јунака и чиновника. Још у рату с Турцима 1877 год. када је била чувена битка на Буковој Пољани, као дјетић од 18 год. одликовао се покојни Стефан својим јунашвом и храброшћу, гдје је био добио и јуначке ране. За те његове врлине поред других одлика био је награђен највећим војничким орденом „Обилица медаљом“. Доцније је добио чин официра, а касније био је постављен за племенског капетана у Лијевој Ријечи, у којему га чину затече и рат с Турском 1912. Кад је објављен рат са Турском, поред дужности капетанских покојни Стефан лати са пушке и пође у бојне редове, учествујући у окршајима на Гребену, Виситору, Пепићу и Новишићу, а у борби на Перићу непријатељски куршум сломио му је десну руку. Но и то га није спријечило да даје јуначки примјер, док га не погоди и други куршум у прси, али он и тада клицаше: „Напријед војници!“ Напријед јунаци!“ Од тих се рана доцније опоравио, те је и

под Скадром — на Бардањолту 25. и 27. јануара 1913 год. учествовао у борби, са истом смјелошћу и прегалаштвом и по трећи пут добио витешке ране. Приликом објаве рата Аустрији, покојник немаше стриљења, а да и онако изломљен од непријатељских куришума не пође у бојне редове, у којима је и остао све до своје смрти, вазда досљедан гласа који је као човјек, јунак, официр и капетан међу људима стекао. Лака му српска груди земље, за коју је свој живот жртвовао. Н. Вкћ.

Службени огласи

Објава. — Пошто су последици заоставштине поч. Вида Иванишевића и Милице Иванишевић, преминуле 1. марта т. год. за сада непознати, то се овим позивају сва она лица, која полажу своја наследна права на поменутој имовини (haereditas jascens), да се пријаве писмено, лично или преко пуномоћника овом суду најдаље за мјесец дана од дана публикације ове објаве.

Уз пријаву имају поднијети суду и правни основ на којему базирају конкурирање у наслеђе. Лицима, за која буде суд сазнао сам или која се пријаве, а на суђење не узмогу доћи, постављен ће бити ех оффицио старатељ, као заступник њихових правних интереса на суду. Послије поменутог рока, суд ће на основи пријављених конкурирања расправљати права наследствена и огласити судском пресудом законите насљеднике.

Број 222. III—1908—8.

Цетиње, 12. марта 1915 г.

— Кр. Обласни Суд —

3,3 председ. Александар К. Матановић.

Приватни огласи

БЛАГОДАРНОСТ

Налазећи се још под тешким душевним утисцима и болом за нашим нигда непрежаљеним сином и братом † **НИКОМ**, погинулим 28. септембра 1912 год., стиже нас и друга несрећа смрћу нашег нигда незаборављеног

† САВА А. ЈАБЛАНА

— поштанско-телеграфског чиновника —

који се 5. овог пресели у вјечност, послје кратког али тешког боловања, у 45 години свога живота. — Овом приликом указато нам је особито саучешће од наше и покојникове браће, пријатеља и познаника, те не можемо пропустити, а да им и овим путем не изјавимо нашу доживотну благодарност.

Хвала г. доктору Радовићу на искреном заузимању и лекарској помоћи, као и друговима покојниковим на изјављеном саучешћу и положеном вијенцу на одар покојников. — Такође хвала г. г. свештеницима: Станку Вукмировићу и Мирашу Вукићу на извршеном опјелу.

Срдљачна и братска хвала нашој браћи Цекиљанима и Добрљанима, који покојника онако братски ожалише и до гроба испратили. — Захваљујући смо и свима онима, који нам телеграфски или писмено учешће изјавише, као и свима, који овом приликом ма како учествоваше у нашој жалости.

Добрско-Село, 10. марта 1915.

Ожаловљени: мајка **Маре**; супруга **Милица**; брат **Мато**; сестре: **Маке**, **Ђане** и **Маше** с осталим родбином. (бр. 90, 1, 1)

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

И ако ми доцкан стиже тужна вијест, да је мој никад непрежаљени син, односно брат

† ЂУКАН ПЕШИЋ, потпоручик,

командир 1. чете III. баталиона XIV. пука српске војске, у светој борби за одбрану и ослобођење још неослобођене браће, погинуо у боју од 24. септембра прошле године у Прашници, сачувањен у Црној Бари у Мачви код Цркве, у тридесетој години свога живота, — ипак не би доцно, да потресе моје, мојих и покојникових многобројних пријатеља срца, који похиташе да на овај тужни глас дадну одушке својим боловима, и изјаве ми своја пријатељска и брацка саучешћа. Стога сматрам за свој свети дуг изјавити овим своју топлу захвалност на писменим и телеграфским саучешћима г. г. Јеврему Бакићу, обласном управитељу; Зарији Вуковићу, предсједнику обл. суда; Милосаву Раичевићу, Радисаву Зековићу, члану обл. суда; Милутину Радовићу секретару обл. управе; командирима: Нову Рилићу, Милошу Војводићу, Вуксану Раичевићу; поручицима: Марку и Милану Обрадовићима, Бошку Марсенићу и Михајлу Раичевићу, Тодору Лекићу предсједнику општине, Раду Марићу секретару обл. суда; писарима: Бурзу Арсенијевићу и Крсту Кастратовићу; офиц. Рад. Шошкићу, Мирану, Миловану и Владимиру — Ранчевићима; Шћепану Вулевићу, Секулу Чукићу и Радошу Вујошевићу — преперандистима; Миљану Вукићевићу и Божу Нововићу.

Незаборавна брацка захвалност на саучешћу и изјави о смрти покојниковој пор. срп. војске Влад. Ђекићу, као и друговима драгог ми покојника, који га предадоше српској матери земљи, којој поклони свој млади живот.

Такође доживотна захвалност на личном саучешћу: проту Ј. Бојовићу с Бушчанима, проту Прокопију Вековићу с Лушчанима, попу Видаку Мићковићу, попу Алекси Поповићу, Вуксану Драговићу, општ. судији Петру Весковићу, секретару општине Ђорђију Димићу, трговцу и барјактару Драгу Обрадовићу с Горњо Селјанима, оф. Томици Чукићу и писару Стојановићу с Трешићима, ком. Милији Николићу с Шекуларцима, Миловану Саичићу с Винићанима, поручику Велмићу Нововићу, кап. Марсенићу и оф. Боку Васовићу са Трешчанима и Ријечанима.

Још једном хвала свима и сваком, ко је ма какву помоћ указао рањеном покојнику и погребу присуствовао и саучешће изјавио.

Андријевица, 8. марта 1915. год.

Ожаловљени: отац **Ђоле**; мати **Стојана**; брат **Владимир** и сестра **Јелисава** са осталим родбином. (бр. 93, 1, 1)